

2.4. Planloven

2.4.1. Gældende regulering

Efter planlovens § 6, stk. 3, nr. 12 og 13, skal regionplanerne indeholde retningslinier for

- anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne, herunder udpegning af områder med særlige drikkevandsinteresser, områder med drikkevandsinteresser og områder med begrænsede drikkevandsinteresser, følsomme indvindingsområder, indsatsområder, samt en prioritering af indsatsområderne,
- kvaliteten og anvendelsen af vandløb, søer og kystvande.

Retningslinierne i regionplanen er resultatet af en sammenfattende planlægning, det vil sige afvejning af de forskellige interesser i arealanvendelsen og hensynet til beskyttelsen af arealressourcerne, miljø, natur og landskab, grundvand og overfladevand. Det er en politisk afvejning, som foretages af regionplanmyndigheden (Hovedstadens Udviklingsråd, amtsråd og Bornholms Regionskommune). De statslige interesser varetages under planproceduren ved miljøministerens adgang til at fremsætte indsigelse (veto) mod et regionplanforslag.

Grundlaget for regionplanlægningen for så vidt angår grundvand og overfladevand er den sektorplanlægning, som foretages af amtskommunerne, Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Bornholms Regionskommune. I hovedstadsområdet, hvor der ikke er sammenfald mellem sektormyndigheden og regionplanmyndigheden, er sektormyndighederne forpligtet til at stille de nødvendige oplysninger til rådighed for HUR, jf. planlovens § 7 a.

Afvejningen af sektorplanlægningen over for andre arealinteresser sker således i regionplanlægningen, og samspillet mellem retningslinierne i regionplanen og administrationen af sektorlovgivningen er sikret ved § 9 i planloven, hvorefter bl.a. sektormyndighederne skal virke for regionplanens retningslinier.

Ved internationale naturbeskyttelsesområder forstås EF-fuglebeskyttelsesområder, jf. Rådets direktiv nr. 79/409 af 2. april 1979, EF-habitatområder, jf. Rådets direktiv nr. 92/43 af 21. maj 1992, og Ramsarområder, jf. Ramsarkonventionen af 2. februar 1971 om vådområder af international betydning navnlig som levesteder for vandfugle.

EF-habitatdirektivet er hovedsagelig implementeret i den danske lovgivning ved bekendtgørelse om afgrænsning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder, der er udstedt med hjemmel i bl.a. planlovens § 3, stk. 1 og 2, og som udpeger de in-

ternationale naturbeskyttelsesområder, jf. bekendtgørelse nr. 477 af 7. juni 2003. Bekendtgørelsen fastsætter bindende forskrifter til myndighederne om planlægning og administration af lovgivning, der berører internationale naturbeskyttelsesområder, og den overordnede målsætning for de internationale naturbeskyttelsesområder er at sikre og genoprette en gunstig bevaringsstatus for de arter og naturtyper, områderne er udpeget for.

De internationale naturbeskyttelsesområder er optaget i regionplanerne, og regionplanerne skal ifølge bekendtgørelsen indeholde retningslinier for områderne.

2.4.2. Vand

Vandrammedirektivet kræver, at der bliver udarbejdet en vandplan for hvert vanddistrikt. Ifølge direktivet skal der i vandplanen fastsættes mål for beskyttelsen af grundvand og overfladevand, som ikke kan fastsættes lavere end de i direktivet angivne mindstemål. Disse mindstekrav til indholdet i vandplanen kan ikke fraviges i regionplanen, men må lægges til grund som en forudsætning for planlægningen i øvrigt både på regionalt og kommunalt niveau.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til forslaget til lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder.

Det foreslås derfor bl.a., at redegørelsen for regionplanen skal indeholde oplysning om de bestemmelser i vandplanen, der er relevante for planlægningen af arealanvendelsen inden for regionplanens geografiske område.

Det foreslås desuden at ophæve planlovens bestemmelser om regionplanretningslinier for anvendelsen og beskyttelsen af grundvand og for kvaliteten af overfladevand. Vandplanens bestemmelser herom erstatter de hidtidige bestemmelser i regionplanen, og de kan ikke fraviges i regionplanen. Bestemmelsen i planlovens § 6, stk. 3, nr. 13, om regionplanretningslinier opretholdes for anvendelsen af søer, vandløb og kystvande. Regionplanen vil således fortsat kunne fastsætte retningslinier om anvendelsen af søer, vandløb og kystvande i de tilfælde, hvor anvendelsen ikke er medtaget i vandplanen eller Natura 2000-planen.

I vandplanen kan der for bestemte forekomster af vand fastsættes strengere mål end god overfladevandtilstand og god grundvandstilstand. Fastsættelse af strengere miljømål skal ifølge forslaget til i lov om miljømål m.v. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder ske på grundlag af en samlet afvejning af de samfundsmæssige interesser.

Amtsrådene skal inddrage den gældende relevante regionplanlægning i denne afvejning. Såfremt fast-